

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tadej Kotnik, Marko Studen, Anton Glavan, Jože Sedonja, Primož Kozmus, Savaprojekt d.d., Fondazione cassa di risparmio di Imola, Andrej Pipuš, Dušanka Pipuš, Marija Pipuš, Tomaž Štrukelj, Luka Jukič, Angel Jaromil, Franc Marušič, Mladen Mladenić, Matjaž Matičič, Stajka Skrbinšek, Janez Forte, Zdenko Fritz, Sergej Garantini, Marijana Gošte, Marta Leskovar, Marija Šumi, Državni svet Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, Igor Karlovšek, Marija Karlovšek, Janez Gosar

Strona pozwana: Državni zbor Republike Slovenije

przy udziale: Vlada Republike Slovenije, Banka Slovenije, Okrožno sodišče v Ljubljani

Sentencja

- 1) Komunikat Komisji w sprawie stosowania od dnia 1 sierpnia 2013 r. reguł pomocy państwa w odniesieniu do środków wsparcia na rzecz banków w kontekście kryzysu finansowego („komunikat dotyczący sektora bankowego”) należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on wiążącego skutku wobec państw członkowskich.
- 2) Artykuły 107–109 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego w zakresie, w jakim wspomniane punkty przewidują warunek podziału obciążenia pomiędzy akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów wartościowych w celu uzyskania zezwolenia na pomoc państwa.
- 3) Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz prawo własności powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego w zakresie, w jakim wspomniane punkty przewidują warunek podziału obciążenia pomiędzy akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów wartościowych w celu uzyskania zezwolenia na pomoc państwa.
- 4) Artykuły 29, 34, 35 i 40–42 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/30/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 54 akapit drugi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwiają się one pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego w zakresie, w jakim wspomniane punkty przewidują warunek podziału obciążenia pomiędzy akcjonariuszy i posiadaczy podporządkowanych papierów wartościowych w celu uzyskania zezwolenia na pomoc państwa.
- 5) Komunikat dotyczący sektora bankowego należy interpretować w ten sposób, iż środki przekształcenia lub obniżenia wartości hybrydowych papierów wartościowych i obligacji podporządkowanych takie jak przewidziane w pkt 44 tego komunikatu nie powinny wychodzić poza to, co jest konieczne do zmniejszenia deficytu w kapitale własnym danego banku.
- 6) Artykuł 2 tiret siódme dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych należy interpretować w ten sposób, że środki podziału obciążenia takie jak przewidziane w pkt 40–46 komunikatu dotyczącego sektora bankowego są objęte pojęciem „środków służących reorganizacji” w rozumieniu wspomnianego przepisu dyrektywy 2001/24.

⁽¹⁾ Dz.U. C 81 z 9.3.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un KO”), SIA „Ausma grupa”/Konkurences padome i Konkurences padome/SIA „Pārtikas kompānija”

(Sprawa C-542/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Konkurencja — Artykuł 101 ust. 1 TFUE — Sytuacja o charakterze wyłącznie wewnętrznym — Stosowanie analogicznego uregulowania krajowego — Właściwość Trybunału — Uzgodniona praktyka — Odpowiedzialność przedsiębiorstwa za działania usługodawcy — Warunki

(2016/C 343/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „VM Remonts” (dawniej SIA „DIV un KO”), SIA „Ausma grupa”, Konkurences padome

Strona pozwana: Konkurences padome, SIA „Pārtikas kompānija”

Sentencja

Wykładni art. 101 ust. 1 TFUE należy dokonywać w taki sposób, że co do zasady przedsiębiorstwo nie może być pociągnięte do odpowiedzialności za udział w uzgodnionej praktyce na podstawie działań niezależnego usługodawcy, świadczącego na jego rzecz usługi, chyba że spełniony zostanie jeden z następujących warunków:

- usługodawca działał w rzeczywistości pod kierownictwem lub pod kontrolą przedsiębiorstwa, któremu postawiono zarzuty, albo
- przedsiębiorstwo to miało wiedzę o antykonkurencyjnych celach realizowanych przez swych konkurentów i usługodawcę i zamierzało własnym zachowaniem przyczynić się do ich realizacji, albo też
- przedsiębiorstwo to mogło racjonalnie przewidzieć antykonkurencyjne działania swych konkurentów i usługodawcy i było gotowe zaakceptować wynikające stąd ryzyko.

(¹) Dz.U. C 56 z 16.12.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2016 r. – Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej/Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer

(Sprawa C-597/14 P) (¹)

[**Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 76 ust. 2 — Rozporządzenie (WE) nr 2868/95 — Zasada 50 ust. 1 akapit trzeci — Graficzny znak towarowy — Sprzeciw właściciela wcześniejszego znaku towarowego — Dowód istnienia, ważności i zakresu ochrony wcześniejszego znaku towarowego — Uwzględnienie przez Izbę Odwoławczą dowodu przedstawionego z opóźnieniem — Oddalenie sprzeciwu przez Izbę Odwoławczą]**

(2016/C 343/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Xavier Grau Ferrer, Juan Cándido Rubio Ferrer, Alberto Rubio Ferrer

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 89 z 16.3.2015.